

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő az előzetési díjak nyiltírek és hirdetések.

Hirdetések júldányosan számítálnak.

MURAKÖZ

Előzetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:
Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl Brünben: Stern M.

Nyiltír petítésora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztii önszegélyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Nemzeti ünnepély Légradón.

Magasztos ünnepély folyt le október hó 25-én Légrad határszéli városban, a nagy áldozatkészséggel felépített rom. kath. népiskola felszentelése alkalmával. A monumentális épület négy szép tantermet és 4 tanítói lakást foglal magában. Légrad város az összes építési anyagokon kívül még 10000 frt készpénzzel járult a kivitelhez. Az ünnepély, mint a muraközi népoktatás fokozatos fellendülésének egyik főszölgabíró, Dr. Tuboly Gyula tisztii ügyész, Hirschler Miksa min. iskolalátogató, Margitai József képezdeii igazgató, Csorba Palotai Ákos a »Zala« szerkesztője, egy a helybeli, valamint vidéki ünnepelő közönség nagy sokasága. A felszentelés egyházi ténykedését Talián Ede zágrábi kanonok és Dr. Vucsetics István zágrábi prépost-kanonok s egyházmegyei főtanfelügyelő teljesítették. előbbi teljes és lényes segédlettel mondván a felszentelést megelőző misét, melynek befejeztével az egész közönség ünnepi körmenetben vo-

nult mozsarak dörgése és harangok zugaša közt ünnepi körmenetben a nemzeti színű zászlókkal s virragdisszszel pompásan felékesített iskola-épülethez. A hatalmas diadal- kapu alatt kezdetét vette a felszentelés ünnepsége, melyet dr. Vucsetics István kanonok több muraközi lelkész kíséretében végezett.

Az iskolaépület előtt Kovács Gyula városi főlegyző a város nevében lelkes szavak kíséretében adta át az iskola kulcsait Gadó Mátyás plébános, iskolaszéki elnöknek, mire vallásos és hazafiai szempontokat méltató szép beszédben mondott köszönetet Gadó Mátyás plébános a város áldozatkésziségeért. A felszentelés befejezése után az iskola legnagyobb termében gyűlt össze a közönség, hol dr. Vucsetics István kanonok vallásos és hazafias érzésektől áthatott beszédben méltatta Légrad város közönségének áldozatkésziségét, szívökre kötötte a szellemi téren még rájuk várando nemes feladatok hű betöltését. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő szép és lelkes beszédben méltatta az ünnepet, mint az idegenajku polgárlársak boldogulására irányult öszinte törekvések igaz visszhangját s közölte az ünnepelő közönséggel gróf Csáky Albin közoktatási miniszter leiratát, melyben »a népoktatás ügyének Légradon dicséretes fellendülését örvendetes tudomásul vévén, az új iskolának megnyitása alkalmával Légrad

város közönségének áldozatkésziségeért, az előjáróságának s a rom. kath. iskolaszéknek az új iskola létesítése körüli hazafias és nemes buzgóságáért elismerését nyilatkozt. Erre Svastits Benó főispán, ki érkezésekor a hatóságok és testületek által nagy ünnepélyességgel s igen meleg rokonszenvvel fogadtattott, nagy ékesszólással és eszmékben gazdag beszédben emelte ki Légrad város kulturális törekvéseit s úgy a tanté-ütlelet, valamint a városi hatóságot lelkesen buzditotta magasztos missiójának hű betöltésére.

Az iskola felszentelését gazdag lakoma követte, melyen lelkes felköszöntők mondat- tak a királyra, Csáky miniszterre, főispánra, alispánra, a két zágrábi dignitáriusra, a kir. tanfelügyelőre s a sok dicséretre érdemes város előjáróságára. A közebeden, valamint a fogadtatások egyéb mozzanataiban a légradói evangélikus és izr. hitközség lelkészei is példás egyetértéssel vettek részt.

A lefolyt ünnepély hazafiai és vallás- erkölcsi nyilvánulásaival örökre fog élni lelkében azoknak, kik Légrad város földrajzi helyzetével szemben annak nagy fontosságát örömmel tapasztalhatták.

— Svastics Benó főispán ur Ö Méltósága m. hó 25-én reggel 7 órakor érkezett Légradra, ahol résztvett az iskola felszentelési ünnepén. Kíséretében voltak: Csertán

A „Muraköz” tárczája

Halottak napján.

„Momento mori!”

Gyászos mulandóság, gyászos földi lét.

Oh te büszke ember, te dölyfös lény, ki erőd meglesztésével tengeret nyomorult, kinteljes élledet. Te büszke agyag darab, ki meggondolatlanul taposod ösi anyád, a földnek felszínét. Te erőtlén, nyomorult porhüvely, ki Isten adományait saját elfogult lelked találmányaként büszkén hirdeted a világnak; te, ki a természet erőinek parancsolgatasz, minő nyomorult porszem vagy a Mindenható előtt. Ha léleltéd étéd napjait küzdve, vesződve, vagy dicsőségeltjesen, ide helyeznek egy szük, hideg gödörbe, hol poraid a föld férgeinek szolgáltnak eledelül. Mint az ösi családka napsugár elmulsz, ha a zord észak fagyos szele a halál szárnyain megérinti dermedt tagjaidat.

Nézzetek a himes pillangót a tavasz legelső sugarán, mily kecsesen szállong csillogó szárnyai- val. Utána futsz, megfogod, de első érintésed után bosszusan taszítod magadtól tova, mert a ragyogó szín lengve páráként lebbent tova a zephir gyenge fuvalatán.

Ilyen a te élted is, ilyen a te pályád. Ne tartsd fel büszkén fejedet, hajold meg; mert a halál zord lehellelte téged is könnyen megfoszthat csillogó mázos életedtől.

Menj, siess a holtak birodalmába, ródd le le csekély adódat, a kegyeletet és megtanítanak

ők a nyomasztó csend lakói, hogy kinteljes életed hányt-vetett hajóját miként irányozhatod a biztos rév felé. Vagy pedig ti kik oly igen hajójátok azt a csendes nyughelyet, maradjatok ott a késő éj közepéig és hallgassátok a zordon szél szárnyain felétek jövő hangokat: megtanuljátok, meghalljátok, mit kell tennetek. hogy örökös álmatok valóban nyugodt legyen.

En ott voltam, hallottam mindent és azt tanultam: csak az igazak álma nyugodalmas öröké.

Halottak esteje van ma. Gyászba öltözött nők, aggok és ifjak mcnek koszorúkkal karjaikon, vagy maguk után vitelve azt, a temetőbe.

Ismertem egy hölgyet, ki maga vitte ki a messze levő temetőbe a koszorút szeretetének sírjára. Ismertem sokat, kik a legényesebbeket szolgáik által vitték maguk után. Melyik félnek volt nagyobb kegyelet szívében?

A borongó arc-csal árnyként mozgó alakok közö vegyültem én is, és mikor a csend és nyugalom birodalmába léptem, szent borzadály fagyos szele fogta körül tagjaimat.

Fényárban usznak a sírok Keresztosillag alakban elhelyezett gyertyák ünnepélyes némasággal emelik e zord birodalom tekintetét. Az emlékkö- vekre függesztett halotti lámpák pedig kísérteties fényt derengnek át homályos füvegükön. Valami oly bimdondhatatlan érzés nehezül a kebelre, mikor a kivilágított halmok középet járunk.

Néma nesz uralg a birodalom fölött. Néha- néha egy a szív mélyéből eredt sóhaj, ájtatos ima rebben el a mozdulatlanak látszó ajkáról, vagy hangzik fel az a szivet repesztő halk zokogás, melyre ritkán a zizegő levelek közt tovasu- ranó szél nyújtott sírása felel.

De csak a temető első fele látszik uszni a rezgő lényárban, arra hátra felé csak egy-egy halvány méceses terjeszt kétes világoságot.

De figyeljünk! Hallgattassuk el dobogo szívünk lármáját, fojtsuk el szaggatott lélekzetünket! Néma hangok, melyek a sír titkos melyéből jönnek fel, hangzanak folyton.

Sötét gyászba öltözött bús anya térdel itt egy síron. Egyetlen fia néma lakása feleit zokog oly megindítóan, hogy szívünk sajnó fájdalommal telik meg láttára. Vegre kiöntötte bús szive összes keereveit és átszellemlőt, égre tekintő arc- czal hangja ott kis fia sírját bánatos férje karján.

Halk néma zaj, mely a mélyről jó, emelkedik a föld alól.

„Még kicsi voltam. Atyám bánatosan szorította elhidegült tagjaimat forró kebelére. De menem kellett. Hísz az Ur szöitötté magához, hogy szüleitm lépteire figyeljek. Ne sírj anyám, tördül le könnyeidet jó atyám. Boldog vagyok, mert mindig veletek vagyok. Mikor a holdnak egy sugára lefüggönyözött szobátok ablakán behatol, azon repülök fehér szárnyaimmal fölétek és csökölöm le homlokotok gondterhes fellegét. Kis testvérekim mosolyogjatok, kis öcséitek virraszt néma álmatok felett. Oh, miért is mondjátok: Isten veled! Oly búsan hangzik az, hísz mindig feléteket lebeg, mindig veletek van az, kit ma is oly kínosan zokogva szólítottatok.”

Amott gyászos özvegy hajol zokogva az egyszerű fejtárra. Körülötte kis gyermekei.

„Ah, — hangzik a mélyből — kicsapongó

Károly alispán, Dr. Tuboly Gyula tisztii ügyész és Svastics Károly főszolgabíró. Ő Méltóságát a légrádi állomásnál Grandja Emil városbíró, a légrádi diadalkapunál pedig Szilvágyi Gyula ev. lelkész fogadta. Ő Méltóságánál a hitközségek, az előjáróság és tüzoltóság tisztelgett, mely testületeket főispán ur szokott nyájasságával és kedvességével fogadott. Főispán ur részvétel a sz. misén, a körmenetben, a felszentelési ünnepélyen és a disztrakción s délután 5 órakor Alsó-Domborura, innen pedig az éjjeli vonattal haza utazott.

Vucsetics István és Talián Ede Ő Nagy ságaik zágrábi kanonokok m. hó 24-ikén Muraközbe érkeztek, hogy részt vegyenek a légrádi iskolánnepélyen. Vucsetics prépost-kanonok Gadó Mátyás légrádi plébánoshoz, Talián Ede cz. prépost és kanonok pedig Golub János vidoveci plébánoshoz szállott. A két egyházi dignitárius a légrádiak s a vendégek tisztelgéseit fogadta 25-én a légrádi plébánia lakban, azután pedig résztvettek az ünnepély minden mozzanatában. Az abbacionális misén Talián kanonok pontifikált, segédkeztek: Vucsetics kanonok (mint ceremonárius), Gadó légrádi, Golub vidoveci, Czimmermann domborui és Vogrin kottorui plébánosok s Liszjak légrádi káplán.

A kóruson az iskolásgyermekek és a nép magyarul énekeltek. A szent mise után Vucsetics prépost-kanonok ur Ő Nagysága megáldotta az új iskola 4 fészületét, melyeket a tanulók vittek a körmenetben a felszentelendő iskolához, a körmenetet, valamint a felszentelési ünnepély egyházi funkcióját Vucsetics kanonok ur vezette és végezte, melynek befejeztével a kis iskolás gyermekek magyarul megható üdvözlő beszédekkel mondták a főispánnak, Vucsetics kanonoknak és a kir. tanfelügyelőnek. Gadó plébánosnak a tanulókhoz intézett hazafias beszédével a tanulók énekével és a templomban énekeltek Te Deummal a felszentelés ünnepélye véget ért.

— **A légrádi bankett.** A város által az új iskola egyik termében rendezett disztribúción minden tekintetben fényesen sikerült. Az asztalfőn főispán ur, mellette jobbról Vucsetics kanonok, Certán Károly alispán, dr.

Mangin kir. tanácsos, balról Talián kanonok, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő és Svastics főszolgabíró foglaltak helyet. Ott voltak a szomszéd községek lelkészei, tanítói, jegyzői, Légrád intelligentiája, iskolaszéke és képviselőtestülete, összesen mintegy 70 egyén. Az első felköszöntőt főispán ur mondta Ő Felsőlegre, Gadó p'ebános Csáky miniszterre, Kovács jegyző Svastics főispánra, dr. Ruzsicska kir. tanfelügyelő dr. Vucsetics kanonok és egyházmegyei főtanfelügyelőre, Szilvágyi lelkész Certán alispánra, Polesinszky tanító dr. Ruzsicska kir. tanfelügyelőre, Liszjak káplán Talián kanonokra, Draskovits gyógyszerész dr. Mangin főorvosra, dr. Hirschler orvos Svastics főszolgabíróra, Margitai igazgató Légrád közönségére, Kele jegyző Légrád értelmiségére, Kovács jegyző Margitai képviselő igazgatóra, Breyer rabbi Gadó plébánosra, Csorba Palotai szerkesztő a légrádi nőkre, Certán alispán Légrád három lelkészére, dr. Vucsetics kanonok a magyarhorvát testvériségre, Kovács jegyző Hirschler Miksára sat. mondtak felköszöntőt. A lakomázók nagy része késő éjjelig együtt maradt s a légrádi zenekar játéka mellett mulatott. A piacdon néhány akó bort ütöttek csapra a nép számára. A minden tekintetben kitűnően sikerült ünnepély és vigalom rendezésében a légrádi plébános s jegyző s a város értelmiségének többi tagja páratlan ügyességgel tanusítottak s nagy szorgalmat fejtettek ki. A rendet a kitűnően szervezett tüzoltóság tartotta fenn. Méltán számíthatják a légrádiak okt. 25-ét városuk történetének egyik legszebb napjai közé.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Dr. Vucsetics István** zágrábi prépost-kanonoknak zágrábi érsekkel leendő kinevezése tény. A napilapok megerősítik a hírt s már csak rövid idő kérdése, hogy a kinevezés hivatalosan is publikálva lesz. Az első hírt kinevezetéséről a leendő érsek mult hó 25-én A.-Domborun kaptá Hirschler Henrik házában, ahová a légrádi iskolai ünnepély után a megye elkötelezőivel együtt hivatalos volt. Vucsetics kanonok Légrádon mondtott hazafias nyilatkozatai, őssintesége és nyájassága által már megnyerte

maga számára a szíveket, képzelhető tehát az öröm, melyet kinevezetésének híre a Hirschler Miksa vendégszerető házában idősített uri társaság között okozott. Szébbnél szébb, lelkesebből lelkesebb felköszöntők hangzottak az új főpásztor egységére, melyekre magyar hazafiai meggyőződés hangján felelt a leendő zágrábi érsek. A jelenlevők mindegyike ama szírd meggyőződést merítette az új érsek hazafias nyilatkozataiból, hogy Muraközre nézve egyháziak dolgában fordulópont áll be kinevezése által, mert a jav. korában levő főpásztor komoly ígérete szerint nemcsak hogy tud, de akar is tenni Muraköz hazafias nevelése ügyében. — Másnap reggel (26-án) a községek megtudván Vucsetics kanonok érseki kinevezetésének híreit, első sorban a légrádiak küldöttsége (Gadó, Szilvágyi és Kovács) és a domboruiak tisztelgett nála, délután pedig a légrádi állomásnál nemzeti zászlók alatt gyülekezett össze Légrád lakossága s kitűző éljenzessel tüntette ki, a Zágrábba távozó főpapot. A domboruiak táklágyamennel óhajtották megtszítani, de Ő nagyságának sörögösen Zágrábba kellett távoznia.

— **Felakasztotta** magát okt. hó 23-án Szurdi Bakon Gábor takács novai lakos. Öngyilkosságának oka - valószínű - hozzászabadozó betegeskedése Reggel felesége almát hozott le a padlásról, Bakon ezt látva, azt kérdezte feleségétől, hogy: "Hogyan lehet a padlás ajtót kinyitani?" Felesége semmit se gyanítva megmutatta. Ezután elment a mezőre kukoriczát szedni hová férjét hivta; de férje nem volt hajlandó elmenni B ezután magára lett hagyatva - egy kis gyermektől kért kötelet - melylyel a padlásra a szelemenfára felakasztotta magát. Estefelől jött csak haza felesége, ki mindjárt férjét kereste, de sehol sem találta. Eleinte azt hitte, hogy tán elment valamelyik szomszédjához beszélgetni. Ebben a jó reményben háziasszonyi teendőihez látott. Később midőn látta, hogy tyukjai nem mernek felmenni a padlásra ülőre - létráról felnézett - s ime ott látja férjét eltorzult, fekete arccal, elszikoltotta magát s annyira megéd, hogy a létráról leest. A sikoltásra többen áttűntek a szomszédból, kik azután a szerencsétlen nyakáról levágták a hurkot - s.

Légrádon a száj- és körömfájás betegsége megszűnővén, a község a zár alól oldatolt s így a „Mindenszentek vására” év november hó 2-án úgy szarvasmarhák, mint sertések szabadon lesznek hajthatók.

Jutalomjáték. Kedden (e hó 3-án) lesz Ágotai Ferencz ügyes színészünk jutalomjátéka. „A vén bakancsban” fog lelépni. Ez előadás lesz egyuttal az utolsó. Ajánljuk a színházba járó közönség figyelmébe a jutalmazandót.

— Eljegyzés Schwarz Nina k. a., helyb. rabbi urnak kedves leányát m. hó 26-án eljegyezte Goldhammer Samu csorvai néptanító. Gratulálunk!

— **Tavaszi hírnökei.** Ősz közepe van okt. 26-án s a tavasznak első virágai nyílnak. A mult héten a novai erdőn 3 szál kinyíllott ibolyát s egy csomó kankalint (sziba virágot) találtam. Hammer novai erdős pedig érett, piros epret szedett az erdőnek rejtekében. Nem is csoda, hisz a nap sugarai oly melegek - akár csak, mint julius - augusztusban. — ss.

— **Megyei hírek** A győri kir. ítélőtábla elnöke, Erdélyi Sándor okt. 23-24-én Z Egerszegen volt a törvényszéki és járás bírósági ügyvitel megvizsgálása végett. — A z-e-g-e-r-s-z-e-g-i tanító járáskőr okt. 22-én tartotta meg a megyei tanítószág képviselői je'nelésében öszi közgyűlést, mely alkalommal szereplte néhai Krób Pál kir. tanfelügyelő síremlékét. A boldogultról Dr. Ruzsicska kálmán, kir. tanfelügyelő s Ud vardy Ignác, p. lg. isk. igazgató emlékeztek meg kegyeletes beszédekben. — K-e-s-z-t-h-e-l-y-b-a-l-a-t-o-n-i-gözhajó-kikötő-ügyének

voltam s az ifjúkori bűnök kiszakítanak e drága körből. Most tehetetlenül nézem azoknak kínját és szenvedését, kiket utolján, de igazán szerettem. Engem veszít el Uram, de őket büntetőd büneimért.”

Ott a temető elején ifjak állanak leveit fővel egy egyszerű sírdomb körül. Most hangzott el az utolsó szava bús énektüknek.

„Hah! én szerencsétlen - száll fel a kintejes hang - ifju, reményteljes ifju valék. Volt erőm, de gyávaságom még nagyobb volt. Küzdenem, birkóznom kellett volna, de eltasztám magamtól a mindenség urának adományát. Tiltott szerelem gyümölcse voltam s ennek hatása alatt egy kétségbeesett pillanatban önkényt váltam meg az élettől. Minden bus szavatok éles törő élekem szívébe. Hah, gyászos, gyáva életem! Ne szánozatosok rajtam. Tanuljatok ifju életem féjdalmas halálán!”

Ifju férfi karjára ifjabb hölgy támaszkodva, mereven néz a fényes hideg lakra.

Aldásom innen a mélyből száll fejetekre édes gyermekim - emelkedik a néma hang szagattalan. Oh, boosás meg te ifju! Nem ismeretek, azért tiszítottam el leányomat is magamtól. Azok a másikkal fényes sírba helyeztek és ezzel elbucsztak tölem örökre. Ti, kik előtt száva volt házamat ajtaja, megjelentek előttem. Nyugalmam nincs, de az ég Ura meghallja imámat és ti boldogok lesztek.”

Ujjonnan hantolt sírdomb fejénél új fejta áll.

Mellette egy már régibb, beporhad tetejű. Az első az anya lakása, ki csak néhány nappal előbb jött ide lakni, a másik a régibb az apáé. E kétős sírhalm között fekszik inkább, mint térdel egy fiatal leány.

Nem hallatszik ajkáról sem kínos zokogás, sem bús fohász nem száll fel arról az égere. Átpátlán és anyátlán árva most ő. Kitéve a világ bűnös, gyonyos tekintetének. Egyedül, elhagyatottan.

Majd felkel, arca az ég felé van fordítva. Ugy látszik, mintha ajkai mozognának. Tán csendes imáját küldi az ég Urának szüleieért. Arca felderül s azt hinnéd, hogy megnyugodott a sors akaratában, de tagjai elernyednek és nyugodtan, csendesen esik alá teste az iker sírhalm által képezett új nyílt sírba.

Megmerevedett arca boldogságot sugároz, hisz ismét szerettei között van. Leike egyesült azokéval.

Hozanna hangok emelkednek a mélyből és a szelek szárnyain bejárák a nagy világot.

Lassankint kialszanak a sírok lámpái s újra csendes és elhagyott lesz a temető. Az égről milliárd csillag tekint á csend nyugalmas birodalmára.

Halvány kőd emelkedik a sírokról. A kőd lassankint szétterül s kisérletes alakokká válnak.

A síró hideg szél aztán szétfoszlatja az alakokat, de azért hallani a mélyről, a föld mélyéből: „Feltámadunk.”

Vargha Tivadar.

tárgyalása Csértán K. alispán vezetése alatt megindult. — A z u k k - c s á k t o r n y a i vasúton, mint a dunántúli többi helyi érdekű vasúton november hó folyamán új, olcsó zó. nadijszabás lép életbe. — A p á k a i hegyeken a szűret eredménye nagyon csekély s minőségre is rosszabb, mint a tavalyi volt. — Diphteritis és scharlach uralkodik csaknem egész Zalamegyében, néhol enyhébb, máshol igen súlyos alakban; így Kis-Komáromban egy hét alatt 15 gyermek halt el. — B á r ó R i e f f e l Edéné, szül Horváth Gábiella úrnő okt. 19 én Keszthelyen meghalt. A szegények buzgó jötevőjét 20-án nagy fénynyel és óriási részvétellel teintették el.

Szinészet.

Csáktornyan.

Szűnet nélkül folytatja Balog jeles szintársulata előadásait. Publikum néha csekély számban. És nem is csoda. Kis városban minden este ugyanazon közönség járván színházba, a legjobban összeállított repertoir mellett is végre kimerül. Helyesen cselekednek Balog ur, ha hetenként egyszer, p. pénteken szűnapot adna a társulatnak és a közönségnek egyaránt.

Okt. 23-án pénteken előadott »A fenegyerek« című énekes bohózat; kintűntek helyes alakításukkal és kiválóan jó játékkal: Monori, T. Wanzéli Irma, Balog és Ágotai. — Okt. 24-én szombaton »A szegény Jonathan« került színrre; a szereplők közül említést érdemelnek különösen: Balog, Ágotai, Beniczky, Kaposi, Török Margit, Monori és Kecskeméti Irma, bár a többiek is jól játszottak. — Okt. 25-én vasárnap előadott: »Ne hagyj magad Schlesinger« Jobb lett volna e triviális darabot nyugalmában nem zavarni. Hétfőn okt. 26-án Csepreghy kintűntő népszínműve »A sárga csikó« került színrre; kiemeljük a következő szereplőket: Kaposi (Bakai András), Balog (Csorba Márton), Török Margit (Ezsi), T. Wanzéli Irma (Ágnes), Virágh (Laczi) és kivált Ágotai hármas szerepében (Bótos Iczig, Csárdás a »hólyagosban« és hegedős cigány) — Kedden okt. 27-én egy operette »Uf király« volt a soron. Bolondos darab, mely talán a kiskorúaknak nagyon tetszhetett. — Szerdán okt. 28-án Monori jutalomjátékául előadott Costa vigjátéka: »Hogyan lehet egy milliót szerezni?« A megjutalmazandó rokonszenves tapokkal fogadta a hálás publikum. Monorin (Varga Bencze agglegény) kívül elismerésünket érdemelték ki: Török (Világosi Petronella, özvegy), Balog (Mázoló Jancsi), Kaposi (Világosi, orvos, egyetemi tanár), Török Margit (Mariska) és Beniczky meg Kecskeméti Irma.

Perlakon.

Vándor muzáink bérlete a végét járja. Legnagyobb dicséretre méltó náluk azon figyelem, hogy bérletben adnak kintűntő és újabb termékeket is. Méltán megérdemlik tehát azon tömeges pártolást, melyben őket Perlak közönsége rézelteti. Bezzeg iparkodnak is kifogástalan játékaikkal hálójokat leróvni. — Ime néhány előadás tárgyilagossan megélt eredménye.

20-án került színrre az »Öröktörvény« című dráma. Hogy mily eredménnyel lettek megoldva a nehezebb szerepök, bizonyítja a fölötté nagy közönség általános könnyvése, mely a gyöngébb sziveknél hangos sírásá erősödött. Jeszenszky (Bella), Dernői Vilma (Judit), Jeszenszky (elnök), Kerényi (Marcell), Németh (Alberti)

és Rózsa (irnok) a legfeszültebb várakozást is kielégítették; játékaikat igen szép összhangzásba hozták. Szirmai Josefín (Szilvia) ismét csillogtatta azt a lángert, melylyel oly pazarul elődték meg az egke.

21-én láttuk a »Sári néni« énekes népszínművet. Közönség közép számmal. Csenteri (Nagy Ádám) jó elagott mestert mutatott be. Dernői Vilma (Mariska) elégedvesen oldta meg naiv szerepét. Prágai (Pali) a nyers katona leplezelen szerelméért érdemel előismeret. Szirmai Josefín (Sára) a nála mindig otthonos érzelmet adta vissza teljes erővel. Siménfalvi (Somfa) kedélyes néptanító volt. Németh (Dini) a jól fölfogott kádárnaest kintűntően alakította Rózsáné (Brigitta) a korahaladt szerelmesnő hóbortjaiban nagy tetszést aratott. A frenetikus tapsok s lámpa elé hívások az előadásnál nagy számmal fordultak elő.

Közönségünk kedvence, az igazán rokonszenves Szirmai Josefín a mult szerdán vette jutalomjátékául a »Tücsök« című népszínművet. Telt ház nézte végig a címszerepben a széles körben tisztelgetnek örvendő jutalmazottat. Kiváló ügyességgel alakította a megvetett mezei leánykát, kinek nemes szívét oly váratlanul lobbantotta lángra Landry (Jeszenszky) lovagja modora. Csinosan színeztet a szerelmes feleség nehéz szerepében is. Mellette előnyösen fogtak helyet: Németh (Didier) és Jeszenszky (Fadette) is

23-án ment az »Úrült és prókator.« Közönség kis számmal. S. Dernői Vilma Rózsa szerepét kifogástalanul hozta színrre. Jeszenszky jól föfogta a neki jutott Peterdi jellemét. Rózsa (Magyar) typicus táblabíró volt.

24-én láttuk az »Ideges nők« című vigjátékot A kel'emes megjelenését S. Dernői Vilma kintűntő Antoninet mutatott be, ki a türelenség ideges nőt minden ízében kintűntően személyítette. Dicséret illeti Jeszenszkyt (Pontgibaud), Rózsánét (Elvira) és Némethet (csukrás). Liszkószky Lujza első fellépésénél a divatárusnőt kissé tulozva játszta

25-én 2 előadás. D. u. »Szerelmes krumpicsós« kevés számú gyermekszereg előtt. Este: »Szökött asszony« került színrre. Zsufolt ház. Csenterly rekedt torokkal is helyesen oldta meg a fukar Lapor föladatát. Németh (borbély) lankadatlan nevetésben tartotta a közönséget. Kerényi (Sárga) nem rossz potyatanító volt. S. Dernői Vilma (Klára) semmi kívánni valót nem hagyott fönn az anyja (Szó lösy H) iránti áldozatkész leányból. Jeszenszky (Boglár) a megért büns durva jellemét jól domborította.

26-án adott a »Parasztkisasszony« S. Dernői Vilma jutalmául közepes számú közönség előtt Jutalmazott a ezimszerepet igen szépen játszta végig. Kis terjedelmű, de kellemes hangjával egészen megnyerte a közönség rokonszenvét. Jeszenszky (Gergely) egy bevégzett jellemű parasztot mutatott be megfelelő alakításával. Rózsáné (Matild) és Németh (Rezeda) jó játékaikkal elősegítették az est sikerét. *Szilaj Gista.*

CSARNOK.

Levél Göcsejből.

(Ethnografiail)

IV.

Csés jó napot agyék Isten édes hugám asszonyoság! Isten hozta az urakat. Hán csak mi is olyan formákat akarnánk, min' az Felvéghy szomszédom kapott magatú, az mi nap. Kérem méltóztassék csak helyet foglalni! azonnal. most épen szép. verőfényes idő van. A felvételek ilyenkor legjobban szoktak sikerülni, Eunyne! de kedves e' menyecske — va' talán még leányzó

— ez a kép csinyáló? Ja! tuggya uram bátyám ez e mesterségéve' jár. Nézze csak avva veszi le formánkat. No má' furcsán fureso lsten teremés! má' ho' avva' a posztós lábokka' az én formámat megcsinálja — Tamás va'ok. No csak várgyon! maj meglátlytuk, ho' hát u'lesz.

Együtt tetszik kérem levetelni magukat? Persze, ho' hát levetetyük magunkat. Nem úgy kérem hanem ha egy képre vegyem-e le mindkettőjüket! Dehogy; engem is egyre, meg osztég — ugy-e magát is urambátyám egyre? Persze, ho' u' legyek jó. mer' én az atyafiaknak is akarok küdenyi a potribu.

Kérem tessék ide állani!... Egész nyugodt arcal erre a pontra nézni. Az állás borzasztó! ugy csak Gigerli állhat. Kérem korához méltóan tessék állani! Az állás most jó... Az arcz réltón! ilyen arcot csak dendi vághat. Má' ne povédájon az asszonyoság annyirán, hanem csinyája a formámat! Kérem, kérem azonnal, csak a rendes állás s az arcz legyen meg. Hán iszen itt va'ok testőstű, lölköstű.

Kérem valami szépre gondoljon, hogy az arcz kissé derültebb legyen..... A fejet kissé feljebb, még feljebb emelni... Kérem most egy kissé lejjebb... No most egészen jó. Egy, kettő, három!... köszönöm. Hán má' meglegyék? Persze ho' meg van uram bátyám. No má' akkor megnezűk. Kérem csak tessék kis türellemmel lenni, azonnal..... A felvételt nagyon jó... itt van kérem! Hán csak illen? iszen az Vende' nem amit küdtött az katonaságtú, nem illen vót, osztég meg az nem is t'egen vót. Legyen nyugodt az úr, ha ez el lesz készíve. akkor ez is egészen olyan fog lenni. Kérem az Ur becses nevét? Az én bősületes nevem Kis és Nagydorongi Dorongay Imre. Hány képet tetszik rendelni? Hán csak csinyájon egyet az lányom urának, egyet az Vende' fiamnak, megéntessek egyet az anyoknak. Ez összesen kérem három. No hát akkor hármat csinyájon az asszonyoság. Megéntessek nekem is annyi kő.

Kérem azonnal őnt is átadjuk a halhatatlanságnak — csak kis türelem. Halla uram bátyám? mit beszé' ez a tisztőt asszonyoság. Halom, halom, de hát mér' akar átannyi a meghótatlanságnak.

Kérem tessék!..... Így egész helyes az állás. Kérem csak nyugodtan maradni. Kérem ide ezen pontra nézni..... Köszönöm.

Eunyne ha! uram öcsémme' de hama' végzett, nem présmitát annyit... A felvételt itt is jól sikerült. A képeket, kérem mához egy hétre megkaphaják. Eunyne! hán mér' nem mast! iszen maj' az anyok megharagszik. Ne féljen uram bátyám az anyoktu. maj' én beszélek vele. No hát csak lsten velünk asszonyoságom! Ala'szol-gója uraim! máskor is legyen szerencsém.

No má' mégis csak bősülettűd e' fehérnép ez. U' beszél az emberre, min' valami képviselő a választáskor. Azon ne csodákozzék uram bátyám! iszen emmá' összejárta az egész világot, osztég mindenhun ez a mestersége

Igaz uram öcsém! maj' hogy nem e' felejtetem megkérdényi, hány akó bora lett? Ej uram bátyám ne is hozza eszembe, má' annyit boszuskodtam, hogy tán az Isten is megver érte. Node mégis? Azon a hat közös szőlőmön 5 akó, az másikon pejig kettőve. No amég megjargó! legalább a munkát küfűzeti, mer' tuggya uram öcsém az idén jó pénzt annak ám érte, mos' má 6—7 forintot ígérnek érte. hán maj' később? — Hanem nekem azon a na' fölőshégyi szőlőmön, meliken máskor — ha kicsinyít vót is jó termés — 80—90 akóve szokott lennyi, mos' meg lett 3 1/2 akóve. No má, ez valóságos 'Isten csapas! De osztég, tuggya uram bátyám ez' f' van, ám egész országazerte. Nojsze! mindenki eztet mongya. — Egyik helen az gyég pusztította e' másik helen meg az levél-tetű (peronospora) tette tönkre az szőlő levélet. mi áitól osztég — a hun lett vóna is — ott meg nem tudt megéryní, oylan maratt, mint a sörét.

Eh! tuggya uram öcsém, nem attu van ez. Én má' sokszor gondukottam magamba és jó gondukottam. Előbb mig ez a regále nem vót, ha egyik esztendőn nem vót termés, másikb' csak vót e' kevés — nem igaz? Ebbe igaz van uram bátyámnak. Hanem mióta ez a regáleválcáság hegyűti, azuta vége van a szőlőtermés egészen. Én aszondom, hogy mindennek ez e regále az oka és mig ez lesz, addig nem is lesz jobb termés. Hát iszen igaz, ami igaz! mond valamit, mer' csakugyan azuta nincs termés, miuta az regále van; de má' aztól mégse hiszem e', hogy ez vóna az oka, mer' az mindég, akár regále czimen fizetyük a szőlő válcásunkat, akár pejig hegyvám válcásig czimen. Tuggya uram bátyám nincs más hátra, mint beleunygonyi az lsten akaratába s bizny a jövőbe. Isten áldáso legyen velünk! Vorhotai Károly.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošilke tiče se zadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeffa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Pred'platna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svakog tjedna jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“ „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Prva pomoć

kada gdo nastrada.

Kad koga vgrizne stekli pes, ka' a itd.

(Dalje).

Kad koga kača vgrizne, telo se otruje od giffa, koj neke fele kačah imaju vu zljedzah ober zubov. Pri nas je samo jedna fela i ta je rēdko gde, a ta je jeden do dva šuha duga, ima na vratu znamenje vu spodobu križa, ter je temno pepeljasta, po hrbtu ima črnu prugu, a poleg nje črne fleke. Vu gornjoj lalovki ima dva duga, šupljasta zuba, koje more vun sprožiti, kak njoj je volja.

Ta se kača zove ridjovka, ljutica ili sljepa vu: (Kreuzotter, Vipera Berus). Ona živi na suhah, kamenitih mestih vu gorah, ali rada dohadja i vu močvarna mesta, predeleje gde se dobro sunčati more.

Vgriznula bude samo onda, kad ju čovek draži, a ne more zubmi prepicihati kožu od čizme ili cipeliša. Ujedac od nje je takov, kak kad se iglom vbodnete, ali je jako pogibeljen, a negđa i smrtonosen, osobito ljeti, kad je jako toplo. Ujedac zevsema jako boli, koža na hitrom na okolo oteče i pomodri. Ruka ili noga ohladni a večkrat i počni.

Nesrećnika spopadne veliki strah, o' slabi, omegli, fantazira, iz vust i iz nosa mu ide krv, nazadnje ga počmu krēi stepati.

S nesrećnikom baratajte isto tak, kak i s onim, kojega je stekli pes vgrizel, samo se čuvajte, da nebi kak god izcekali kaćin gift, ako vam vusta i jezik nisu zevsema zdravi i nigde ne vrezani.

Škorpion nahadja se vu Banatu, okolo Fiume i vu južnih delih Kranjske i Koruske. Na kraju repa ima žalec, vu kojem je gift. Vgrizne, kad ga čovek vlovi pak ga draži.

Bodec od škorpiona nije više pogibeljen, nego bodec od čmele ili ose žalec se mora prvije vsega izvaditi, onda se meće na to mesto ulje (osobito onakovo, vu kojem su ležali škorpioni) da toliko ne otiče; ako bi jako boljelo, morete ga oblagati hladnimi oblogi.

Bodec od muha, komarcov ili drugih kukcov more i jako pogibeljen biti, ako je muha gde sedela na čem gnj lom, mrticu ili na mrcini (na vcerknjenoj živini), pak to gnjiloću onda prenaša čoveku vu krv. Bilo je dogodjajov, da su ljudi tak nežužno nastradali i življenjem platili.

Ako koga vbode čmela ili osa, onda

mu ostavi vu koži žalec, a taj bude šinil, da ono mesto strašno boli i da bude oticalo. Ako se gdo god nameril na roj čmelah, a ove ga na više stranah su v bole vu jeden m.h, onda to more biti jako pogibeljno; nesrećnik more omegleti, bljuvati, fantazirati, a more i vumrēti; osobito je to pogibeljno za malu dēcu.

More i onda biti pogibeljno ako čmela koga vbode vu jzik ili vu požerak, n. pr. ako gdo god jede kakvoga sada, na kojem sedi čmela ili osa, a on to nije opazil jezik ili požerak more tak oteći, da se bi mog l nevoljnik na skorom zađušiti.

Onda je potrebno odmah poslati po doktora, da vu ono mesto kaj je oteklo, nekoliko put vrece, da oplahne, a međtim toga dajte mu falaćec leda, da pogutne i naj si gustokrat izpira požeraka vodom, vu kojoj je sol raztopljena.

Ako je samo jedna čmela ili osa koga vbola, treba žalca taki izvaditi, onda oblagajte to mesto hladnimi oblogi, pak ako je bol popustila, namažite ono ranu kakovom maščom ili pokrite ju krpicom, koju ste nakvasili (namočili) finim uljem.

(Konec).

Z A B A V A.

Božji sud.

Noć je nastupila - lov je prešel. Iz lova se je francezki kralj Karol mudri vu sredini velikašah i vitezah vrščal k svojemu gradu. Nebo je bilo bistro a zvezde su se iskrile onom lepotom, koje more samo nebo vmteljnim prikazivati.

Društvo šumicom proti gradu iduć bilo je veselo, a i tko nebi bil, kad je baš lepo vreme lovu služilo, a lov bil obilen.

Najedan krat se kralj obrne i poslušaj, a njega slēde i svi vitezi. Iz daleka se vidi svetlost, kakti od baklih i čuje potho javkanje i plač. Koga ide taj plač? — Kralj zapove postati te pošalje svoga služnika na onu stranu, od koje se baklje svēte i plač dohadja, zrećmi:

Tko ima kakovu žalost na srdcu, danas još nek dojde pred kralja se pritužiti, kralju je dan vu veselju prešel, nek bude i večer vesel, a nijednomu podaniku nek se raztuženo srdce nepara.

I sve bliže dohadjaju baklje i plućuća procesija, a za kratko vreme stoje pred kraljem.

Sada iz sredine ove procesije stupa pred kralja lepa mlada dēvojka, oblečena je vu dragocēnu opravu, lasi su joj po pleći spu-

ćeni dole, oči zaplakane, lice blēdo kak đub, i ona prićme med suzami kralju tužiti:

Oh kralj! Fanti ovde včinjeno ljudomorstvo, Bog sam je tvoje korake upravil vu ovu šumu da za poćinjeni zloćin dadeš zaslužnu plaću. Pogledni ovde vsmorjenoga, kojega nose. — Orde joj se vu vratu stisne i od prevelike žalosti nemre dalje niti reći pregovoriti, nego samo rukom mahne onem, koji su mitvoga nosili i ovi s mrtvim na nosalih stupe pred kralja.

Kralj podigne pokrivalo, kojim je mrtvec bil pokrīt te kad bi bil mrtvomu dobro vu lice poglednu, strese se i ves preblede, a baklje svojom svetlostjumu su taj prizor još strašneše prikazivale. — On je prepoznal blēdo lice mrtvoga — lice hrabroga viteza Aubry-a, koj je više krat mećom vu ruki pred neprijateljom svoju hrabrost dokazal i mnogu bitku dobil. — Sad leži ovde nepomično, a na prsih je videti duboku ranu, koja do srdca dopire.

Kak se je to moglo dogoditi? — Aubry je bil hrabar soldat, kojemu bika na život i smrt nije ništ novoga bilo i koj je već više krat vu boju, smrti vu oči gledal, — anda obladan vu dvoboju nije bil moguć. Zloćin se je moral iz zasēde poćiniti tak, da se Aubry ništ zla nenadajući niti braniti nije mogel.

„Tko je ovo nedēlo poćinil“, zavikne kralj. „Krvjum svojom bu platil — na vitlo nek se razpne, gde bu med nesrećivimi mu-

kami pomalom crnu svoju dūšu izbljuval. — Povedajte vitezi, tko je to poćinil!“

Iz žalostne procesije stupa sad pred kralja vitez Ardillere i žalostnim glasom prićme sledeća pripovedati:

Vu gluho doba noći, oh kralj, se je ov zloćin — ovo nedēlo poćinilo, tatica svojim crnim plaščem je ono još pokrila, kaj i onak nijedno človečansko oko nije videlo, — ali Bog je pravićen i strašna moć neba, te svevideće oko osvete je skoznuvalo i dalo živinčetu reč, da otkrije nedēlo — otkrije ljudomorstvo! —

To pak se je na sledeći način dogodilo:

Pogledni ovu dēvojku, kojoj se srdce para nad zgubićkom svoga zarućnika. — Već je oltar bil za vēćanje nakićen i sabrana hrpa gostih, ali o žalost! Mesto na vēćanje došli su na spreved.

Jutro je prešlo, poldan je došel, a zarućnika još neima; zarućnica je vu skrbi, jer nezna, kaj se je dogodilo — jeli mu se nesreća dogodila, ili — oh nemoguće! — da ju je vu zadnjem hipu neverno ostavil. — Ona pošlje pred njega slugu, a sama otide na najviše mesto grada, odkud je daleko širom moći videti, ali nevidi viteza dohadjati proti gradu. Slugi izaslan se povrnu, ali viteza nisu nigde srećnuli. Već je nastal i večer a šnjim i vekša zabrinjenost zarućnice.

Dok sirota ovak zabunjena, sva vu ža-

Svečanost vu Legradu.

Lépa svečanost bila je 25-ga o. m. vu Legradu. Nova škola se je posvetila. Nazočni su bili gospoda Svastics Benó oberkomuš, Csértán Károly vicekomuš, dr. Vucsetics István kanonik, Talián Ede kanonik, dr. Ruzsicska Kálmán kr. inšpektor školski, dr. Mangin Károly varm. doktor, dr. Tuboly Gyula varm. fiškus, Hirschler Mikša školski preglednik, Margitai Jožef ravnatelj preparandije, bližnjih občinah plebanu i, notariusi, navučitelji, legradska gospoda, stanovniki i vnožina ljudstva.

Gospodin oberkomuš i druga gospoda bili su svečano prijeti od strani varaša Legrada. Mužari su čeli den pucati, zastave se vijale na turnu i na školi. Svečanost se je s svetom mešom počela. Velemožni gospodin kanonik, negdašnji plebanuš legradski su veliku, paradnu mešu služili sa pomoćjum g legradskoga, dubravskoga, vidovskoga i kottoribskoga plebanuša i legradskoga kapelana Deca i ljudi su magjarski popjevali.

Posvećenje škole su velemožni gospodin Vucsetics István kanonik vodili. Procesija išla je od cirkve do škole, gde je g. Kovács Gyula notariusi ključe škole sa lepim govorom, vu ime varaša prek dal g. Gadó Matjašu plebanušu. Velečasni g. plebanuš je ključe prekvzel, lepí govor držal i zahvalil varašu Legradu, koj je školu zidati dal. — Na to je posvetil gospodin Vucsetics kanonik školu i vu svojem govoru raztolnačil cilj škole Na to su gosc. Svastics oberkomuš i gosc dr. Ruzsicska školski inšpektor govore držali. Za tem su deca školska po magjarski pozdravne govore držali i popevali Decu je g. Gado plebanuš opomenul, da se dobro vutiju. Na zadnje bil je Te Deum.

Varas Legrad dal je obed vu novoj školi, gde jih je bilo do 70 peršon. Lépe napitnice smo čuli na kralja, na ministra

Csákyja, na nazočnu gospodu, na občinu i na stanovnike Legrada.

Ova lépa svečanost bude svakomu vu srecu ostala, koj je nazočen bil. Daj Bože, da bude nova lépa škola veri, domovini i občini na hasen.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštovane naše predplatnike, naj nam na početku zidnjega fer-
ala predplatne zaostatke po pošti pošleju,
i predplate za novi fertal ponoviju. Cena
naših novin je: Za jeden fertal 1 frt, za
pol ljeta 2 frt.

Potajno grabežno umorstvo.

Iz Ihlave vu Moravskoj javljaju, da je špoljar Hauer potajno napal prodavačicu Emiliu Meissl vu njezinom stanu, zagutil ju. orobil, polejal telo petrolejem, ter ju vužgal. Vlovljeni zločinec tvrdi, ča je vumorenoj dužen bil 4 for., a ona da mu se grozila tužbom. Zvto ju je zagutil. Da sfonda trage vumorstva, vužgal je telo na postelji, — ali je kapitan Majer, koji vu onom stanju stanuje, opazil ognja i preprečil dalečnju nesreću.

Pozar skladišta drvah.

Vu Budimpešti vužgalo se je veliko skladišće gradjevnog i parketnog dréva firme Guillbrand, Gregeresen i sini, — to je skladišće dugo je 250 metrov. Ogenj je takvom silom bémil, da se nije moglo gotovo nikaj osloboditi ter iznosi kvar pol milijuna forintih.

Magjarska izložba ljeta 1895.

Minister trgovine Bross dokončal je vu sporazumljenju s ministeriumom, da se ljeta 1895. vu Budimpešti priredi vu

proslavu jezera ljetnice magjarskoga orsaga obća zemeljska izložba. Prema tomu predložil bude naskorom saboru (orsackomu spravišću) zakonsku osnovu. Da se vse sile prišparaju i mogle budu priraviti za izložbu, neće se dozvoljiti prije ove obće izložbe nikakva pokrajinska izložba.

Izvoz žitka orsagá magjarskoga.

Magjarski orsacki kraljevski statistički ured iskazal je za mesec sebtember 1891. sljedeći izkaz izvatanja žita :

	Ves izvoz	1890. ljeta	1891. ljeta
		vu septembru	
pšenica	1127481		757580
ječmen	933662		524909
melja	513350		402323
hrž	238887		298928
fažulj (grah)	66594		182097
zob	124053		173999
kuruza	42008		103347
proso	2065		17321
	meter centov		

Prodalo se vu Austriju meseca septembra 1891. ljeta

pšenica	671884
ječmen	292128
melja	339017
hrž	273961
fažulj (grah)	64144
zob	169700
kuruza	88828
proso	15735 meter centov.

Strelila se devojka.

Lujza Seifarth, devojka 21 ljeto stara rodom iz Pulja, kći pomorskog inžinjira, zadnje vreme vu jednom konfekcionom bečkom poslu zabavljena, stanujuća vu Döblingu, strelila se je pred tjedan dni na večer ob

losti, nepomično vu jedno mjesto gleda, a prisutni gosti si davaju truda ju batriveti, zacuje na jedan krat iz daleka lajnje psa, — glas joj je poznat — prene se kakti iz sna iz svojih dubokih mislih — i eto ti na jedan krat pred njom dogge (velika vrst psa) željno očekivanog viteza. Odmah poleti po štengah doli iz grada zaru niku na susret, pes ju slédi vu divjem skoku, zabmi ju prime za svilnu opravu i glasno skamuskajuć daje joj na znanje, da se je nesreća pripetila, nazadnje na glas tukć prosi ju da ga slédi.

Sada počme proti sumi bežati, te se vu begu brižno višekrat ogleđava, jeli ga i mi sléđimo — mi smo ga sléđili. Kad nas je dopeljal vu šumnu, malo je postal i z nosom iskal zgubljeni trag, a našavši ga opet nas je dalje po šikarju, kud navadno čovčanske noge nehode, vodil, dok nas je dopeljal do stražnoga mjesta žalosti. Sad još jedan krat znosim dobro poišće mjesto i takovum brzinum i jakostjum pričme tacami zemlju kopati, da je grudie i kamenje med svrže je najvišjega drveća i daleko sirom letelo. Mi tu stojimo i gledimo to njegovo delo; — najedan krat nam se pričini, kak da vidimo zakrvarjenu zemlju, — sad mu pomognemo i mi kopati i nut za kratko vreme nam se na dnu izkopane jame pokaže mrtvo žlovecansko telo sa velikum ranum na psih. -- Prepoznamo vn njem Aubrya! Zaručnica se vu prevelikoj zdvojnosti, od boli polag mrtvoga zaručnika zruši.

Stvar ti je dakle o kralj sada razjašnjena — i nut ovde prisutna, vu žalosti raztopljena zaručnica, koja je na to rekuć postala vdovicom prije nego se je z mužem včnčala, podize k tebi, kojega čeli narod kakti pravučnoga i mudroga pozna, svoju tužbu, moleć te, da zločinsko nedélo fantiš.

Kralj nepomično gleda vu bl do lice vvorjenoga, zitim reče :

Po razbojnikih ov zločin nije počinejn, to se vidi iz toga, jer je na mrtveću ostala dragocena oprava i biserom štkana keasa skup s velikum šumum novac. — To je moral nekoj skrovni neprijatelj počiniti, kojega je ona vrazja strast, jal ili ljubomornost (Eifersucht) na to navela. — Tko svoje dušno spoznanje čuti čisto od zločina, neka se dotekne rukom mrtveću, neka pri tom sam Bog odkrije zločinea stim, da se iz rane pri doticaju zločinske rake, krv pokaže. jer kud nitko nije bil svedok zločinu, neka nam na ov način Bog zločinea pokaže — neka bude „Sud božji.“

Svaki vitez mora od krivnje biti čist ! — Ja sam se hoću božjemu sudu podvići, jer niti na kralju nesme sumnja zločina ležati.

I hitro stupi tik do mrtvoga te sigurnostjum postavi svoju kraljevsku ruku na mrtvo telo, a rana je ostala zaprta; zatim vitezi jedan za drugim isto čine i pri nijednom doteknenju se krv iz rane nepokaže, — krv neće nijednoga tužiti, — svedok pred božji sud pozvani je sám.

V.č. su svi probu podnesli, do jednoga, i taj je on vitez, na kojega najmenjši, dapače nikakva sumnja nepada, jer je isti navek bil najboljši prijatelj pokojnoga. — Viteza Makaira već naprve svaki za nekrivoga drž. ali zato ipak, kak svi ostali, pristupi i on k nosalam te se rukom mrtvoga dotekne.

Komaj, da je ruku na mrtvo telo položil, zdigne se polag nosaláh sedeći pokojnikov velki pee, te se velikum vikum i lajanjem na njega obori tak, da su ga ostali iz kramplov komaj oslobodili, zatim si opet leže polag svog mrtvog gospodara. — I opet si vitez vzeme srdčenost te stupi k mrtveću, ali mu je loša srčica; pes sada kakti stekli od srditosti navali na njega, skoči mu na zatiljak i gliboko vu golo meso zakopa svoje škrample i zube. I opet su mu ostali vitezi pritekli vu pomoć, ali sada su ga komaj i to dosta zmrcvarenoga oslobodili i psu oduzeli.

Nad tim se kraljevska pratnja osupne i kralj proti devojki pregovori: Nije li ov pes vam gospod čna najprvi donese! žalostan glas o nesreći Aubry-voj ?

Devojka rukami zakrije svoje lepo lice, te med hliktanjem i plakanjem odgovori : Oh kralj! Bog sam odkriva krivca, koj je zločin počinił, i kaj je do sad bila skrovnost prisiljena sem ovde na svetlo iznesti i celomu svetu odkriti.

Prije duže vremena je ov vitez Makaire mene svojum ljubavjum napaštovao, ali je po meni bil odbit, pošto je već srđce i

pol deveti vuri iz revolvera. Ljepa Lujza sprožila je najprvije tri šuse vu zid, za prubu, a zatim se je oblekla vu plavu opravu sela si je vu postelju i vzela vu ljevu ruku zrcalo, a vu desnu ruku revolver. Stanovnici one hiže čuli su prve tri šuse, kušali su predreti vu hižu, ali su vrata bila zaklenjena. Prizvano redarstvo (policaj) hotelo je silom nuter dojt, nego vu hipu, gda su se vrata odprla, sprožila je Lujza i četvrti šus vu svoju glavu ter se srušila mrtva na postelju. Na stolu je ostavila pismo, na kojem je napisala: Mojoj smrti nije nigdo kriv. Zrok samonbojstva je opet bila ljubav kriva. Lujza se spoznala s jednim oberlajtnantom, koji joj je obećal ženitbu; nu roditelji su se tomu suprotstavili i to je bil zrok smrti.

Koliko je novinah na celom svetu?

Odgovor na to pitanje bude vugoden svakomu. Vu koliko se do vezda zna, izdaje se nekaj prek 35 jezer novinah. Pak to i nije velik broj, ako se vzeme vu obzir da na celoj zemlji žive prek milijarda ljudih. Po tom odpada na 28 jezer dušah komaj jedne novine. Na prvom mestu med evropejskimi zemljami je vsikak Nemačka, vu kojoj ima 5800 fele novinah, izmed kojih 800 felih vsaki dan izhadja. Za njom sledi Englezka sa 4000 fele novinah, od kojih 800 vsaki dan izhadja. Gledeć na vnozinu čitateljov, nekoi englezki listi daleko nadmašuju njemačke. Tak n. pr. novine „Telegraph“ ima 250 jezer predplatnikov, — Standart 242 jezere, — Daily News 160 jezer, — Times 100 jezer. Francuzka poseduje skoro isti broj, med kojim ima 360 vsakdašnjih. Italija broji 1400 novinah, od kojih 160 vsaki dan izhadja. Od ovih talianskih novinah najviše izhadja vu Rimu, 200 najmre, 140 vu Majlandu, 120 vu Napulju, 94 vu Turinu, 79 vu Firenci. Vu Austro Magjarskoj izhadja 1200, med timi 150 vsakdašnjih. — Španjolska broji 850 novinah. Ruska ima 800 novinah, od kojih 200 dohadja vu

Petrogradu, 75 vu Moskvi. Vu Grčkoj ima vrlo vnoغو novinah. Vsako skoro vekše mesto imaj svoje novine. Vu samoj Ateni izhadja 54 vsakdašnje novine. Švajcarska broji 450, Belgija i Holandja vsaka po 300. Švedska i Norvezka Danska i Portugalia ima novinah dosta malo. Vu zadnje vrēme širi se novinstvo i vu Turskoj. Carigrad ima sam 50 vsakdašnjih novinah vu turskom jeziku, vu franczkom, armenzkom, englezkom i grčkom jeziku. Najvekši děl svēta, Azija, broji 3000 periodičkih listovah (novinah), od kojih najvekši broj odpada na Japan. Japan poseduje 2000 novinah. Ovd i budem napomenul nekoje novine zaradi čudnoga (špajsnoga) imena, titulusa: „Hočitimbou“, „Thoiacimbum“, „Majnicimbum“ ove zadnje su organ radikalne stranke vu Japanu. — Afrika je glede novinstva na nizkom gradušu. Vu njoj izhadja 200 novina, od kojih 31 od pada na Egiptom Amerika vu novinstvo silno napreduje. Ljeta 1804. izišel je vu Bostonu prvi list (novine) „Boston News“ a dendenes imaju sjedinjeni orsagi (drave) 12 jezer novinah, med kojimi 1000 vsaki dan izhadja. Vu Australiji izhadja 700, vu Honolulu, glavnom varašu sandviških otokah 8, med kojimi izhadja 5 vu englezkom, a 3 vu havajskom jeziku.

Veliki vihiri vu Englezkoj.

Iz Londona pišeju: 19. oktobra bila je silna bura i besnila je nad celom Englezkom i Irskom. Vnoغو podelov zemlje poplavljeni su, vnoغو živinah vtopilo se. Vu kanalu La Mausehu nastradalo je vnoغو brodovah i poje više osobah. Ov orkan napravil je ogromni kvar. Vu Švedirlandu (Wales) poplavljena je cela okolica. Šeregi blaga (marhe) odnesla je voda, prezbrojne selske hiže su porušene i skvarjene. Na ušću Temze razbila se ladja „Nantes“. Pet peršonah pri tom se je vtopilo.

Strahovita obiteljska drama.

Mesar Hartman vu mesto Woltwishe pri Brunšvejgu zaklal je pred nekolikimi dnevi svojega testa, ženu i sina i hitil je mrtva njihova tela vu mlaku, ter se onda za tim hitil na željezničke šinje, gde ga je zdrobila mašina (evg).

Zagrebački nadbiškupi.

Najnovesi glasi nani na znanje daju, da bude za nadbi kupa zagrebačkoga velemožni gospodin kanonik Vucetias Stefan imenovan. Ov glas po telegrammu — koj je iz Zagreba došel, bil je potvrđen 25-ga oktobra vu D. Dubravi, kad je njegova velemožnost sa varmegijskom gospodom pri gospodinu Hirschler Henriku bil na večerji. Gospoda su čestitala (gratulirala) novomu nadbiškupu, tak takaj Dubravska i Legradska občina. Legradčani su sa zastavami takaj pri željezničkoj staciji počekali gospodina kanonika, kad se je dimo vu Zagreb peljal i njega s burnim eljenom pozdravili. Na nas Medjimurce je velika sreća, da bude velemožni gospodin Vucetias kanonik imenovan za nadbiškupa, ar bude naše istinke domoljubne intencije i potreboče tvrdo podpomagal. To nam je i silno treba, ar smo do vezda jako bili zaostavljeni. Gospodin novi nadbiškop je vezda 55 let star. Bog ga poživi vnoغو leta na hasen orsaga i na okolicu Medjimurje!

Sala iz vlastite torbe.

I.

Lajtnant: (dobrovoljen) Čujete vi dobrovoljec B, meni se vidi, da ste danas nekaj malo preveć pili.

Dobrovoljec B. Na zapoved gospodin Lajtnant.

ruka moja bila obećana hrabromu Aubry-u. Mnogo krat sem se sirota plašila srditosti Makairove, ali ipak nikomu nisam hotela tajnu odkriti, — sad, kad se je cela stvar krvjum zvršila, uvidjam, da sam predugo mulala, ali žalibože — prekasno!

Osupnjen poslušala kralj dogodjaj devojkin, zatim reče: Krvavo delo je vu tmni počinjeno, nitko nije mu bil svedokom, jedini pes, koj je viteza sprevadjal, moral je zločin videti. On ovde za istinu javno i pred svemi, svojim ponašanjem tuži viteza Makaira; polag Vašeg gospodična pripovedanja, velika sumnja pada na viteza, a to je samo sumnja a nije dokaz. — Vitez Makaire! Ako ste čisti od krvi Aubryeve, vzemite na se dvojoj sa ovim psom, koj vas tak strahovito pred nami ovde tuži. Ov sud neka bude sud božji, Bog jedini je videl krivca i on vam bu dal, da ako ste neduzan, iz ovo-ga dvovoja kakti obladanec izidite.

Vitez spukne svoj meč iz nožnice, postavi se vu sredinu i čeka na komandu, da na psa navali, ali kralj zapove mir veleć: Meč vu istinu kinci viteza vu boju, ali pošto vaš protivnik niti ima meča niti oklopa na psih, stoga morate i vi to dvoje odložiti, jer obladanje je samo onda častno, kad obodva protivnika jednakiim oružjem boj biju. Evo ovde toljaga (ošček), snjom se proti psu branite, a ne mečom — a sad hajde na dol Bog će sad svoj sud držati i nekrivoga braniti i čuvati,

Vitezi stanu vu krug te se odkriju, jer gologlavi imaju božjemu sudu prisustovati, — vu sredini leži na nosalah mrtvi Aubry, polag njega leži te ga čuva njegov verni pes, — prizor taj je bil sam po sebi grozan, a svetlost bakljih ga je još groznijem činila.

Na dano znamenje se vitez Makaire približi toljagom vu ruki psu, — izvnan sebe od srditosti se ov zruši na viteza, koj se braneci, toljagom dosegne psa; sad ali nije bilo granice srditosti psa i kakti stekli opet navali na viteza, skoči mu na prsa, biti ga na zemlju, zakopa mu duboko zube i škrample vu meso, pregrizne mu vratne žile, da je krv samo tekla kakti na čep a znjom i življene vitezovo izteklo.

Na zemlji ležeći ves zmrevarjeni vitez, sada vu zadnjem hipu svojega življenja, vmi rajućim glasom progovori ove reči: Bog je svoju odsudu izrekul! Mojom rukom leži ovde Aubry vmorjen. Ja sam ljubil zaručnicu njegovu, koja ovde mrtvoga oplakuje, ljubavjum zaslepljen, videl sem vu prijatelju najvećšeg neprijatelja, pak sem mu vu jednom rnom, nesrećnom, hipu zaval smrtnu ranu, baš vu onom hipu, kad je putoval k zaručnici, da ju k oltaru vodi. Oprostite mi oduren moj čin!

Grobna tišina vlada sve na okolo med vitezi, pes se iznemogel zruši pred noge devojki-ne, jer i on je znatno ranjen, dok se je vitez toljagom branil, — milo gled i gore k

svojoj gospodarici, kak da bi hotel od nje za viteza odprošćenje prositi.

I devojka stupi k umirajućemu vitez-u, te mu za pomirenje pruži ruku, a pes mu na to počma lizati ranu, koju mu je sam zaval, kak da mu hoće zginjavajuću moć življenja vu telu pridržati. — Vitez se pridigne gornjim telom, te zahvalnim pogledom vu devojku, prime od nje na pomirenje pruženu ruku, zatim se zruši i — premine.

Baklje se spuste, i vu slavu sad dvjem mrtvecom, njihov goreći žar vrtne na zemlji, temna noć je razprostrla svoja krila i zavla vu črninu celu nizinu, sve je tiho, sve svetkuje svojim ozbiljnim držanjem svetak mrtvih — svetak dviju nesrećnih.

Grobno itišnu najedankrat kralj pretrgne rećmi: Ona je ubojici svoje sreće odprostila, — dajte anda načiniti jedan samo grob i vu njem nek zajedno počivaju, dok je angelska trubija na sudnji dan nepozove pred najvećšega sudca.

I bil je izkopani jeden grob, vu koj su na vekivećni počinec položena obodva mrtveca, a nad grobom je dala zazidati ostavljena devojka, koja je vu ostalom bila i vrlo bogata, opatički klošter, vu koj je i sama stupila, ti se nutri za nje svaki dan Bogu molila, dok ju nije vekivećni iz ove suzne doline pozval i onde s njezinim nesudjenim zaručnikom za navek zjedini.

Em. Molloy.

Lajtnant: Kak to na zapoved? Tko vam je zapovedal?

Dobrovoljec B: Zapovedal mi nije nitko. To sam ja učinil kakti dobrovoljec dobrovoljno.

II.

Sudec: (svedoku) Ako vi pri tom ostanete, da nebudete svedočili, akoprem vam je o stvar dobro poznata, tak vam velim — da posljedice sebi pripisite.

Svedok: Ali prosim gospodina sudca, ja niti neznam pisati.

Er Kollay.

Srce propetoga.

Znaš-li, kolika je ljubav njegov? Ovo nebo ju komaj objima; I prav zato je vu njem ostalo Dost prestora za ovcicu svaku.

Zu š-li, kak stara je vernost njegov? Kak dugi je postanak sveta; Zato ono vjek zniva se taži Kadgod od njih koje zabluđi.

Ovca rad jedna, koja izgine, Kak krvavi pastirsko to srce, A kal koja na novo se rodi, Balzam je to za njegove boli!

Poznaš-li onaj poziv mu sladki? Ono je rado — vjeruj ti meni, Glas m lozvučni prelëpog zvona, Koj nam dohadja s njegovog stola.

Kinogorski.

Nekaj za kratak čas.

1.

Vesclje skupca

Hvala Bogu, da sam se prebudil, ar sam već 50 krajcarov obećil vu štacunu za par rukavicah.

2.

Gospon: Ti Miška, meni se tak vidi, da ti jako fratiš moje vino i cigarije.

Miška: Istina, prosim ljepo, ali to prišparam pri biksu i pri petroliumi.

3.

Salamonski sud.

Soldat kralja Fridrika II. vkral je vu cirкви dva sreberna srca, koje je negdo cirkvi alduval (dal za dar). Pozvan na sud, dokazuval je, da mu ih je sama blažena djevica Marija darovala, — ali je ipak bil ob sudjen na smrt. Kad je osuda došla kralju na potvrđenje, pozval je više svećenikov (redovnikov) vu svoj legor, ter ih je zapital, da li je moguće, da je blažena djevica Marija darovala soldata. Svećenici rekli su, da je to dakak izvanredno pišepćenje (sluča) — ali pleg božje volje i svemogućnosti i to bi bilo moguće. — Na to je kralj pod osudu napisal: „Pardoniram osudjenika, ali mu prepovedam, da vu bulu e od svetca i svetičah naj nejemlje nigdar dare.

4.

Noćni stražan (vahtar): Naj poslušaj vsaki gazda, druga vura po polnoći vudrila je vezda!

Glas iz krčme: Hej vahtar baci! Ako

sdojdeto vu Vučanovce, tam zakričite da je topnam jedenajst vur, ar drugač nebudem ufal dimo.

5.

Feigelbaum Krištofa, koj se je iz dal dovske vëre na kršćansku vëru obrnul i žikrstiti, egšamenuval ga je plebanoš i med ostalimi pitanji zapital ga je zaduje pitamje: Siuko, kakvu falingu je napravil Judáš gda je Jezušu prodal?

Kuražno odgovoril je taj novokršćeni: To falingu je samo napravil, kaj ga je jako fal prodal.

6.

Jeli su oni čuli, da je meni Kiš Janči rekel, da sam ja bedak.

Jesam čul i pripraven sem to pred sudom potrditi.

7.

Gospon: Kelner, vrazi su ga vzeli! gledite, muha je vu juhi.

Kelner: Naj se dostoju vmiriti milostivni gospodin, im vidiju; da je već vcrknjena.

8.

Učitelj: Kak se more najbolje i najduže začuvati teletina frižka?

Djak: Ako se tele pusti da živi.

9.

Dvë duše i jedna misel.

Muž: Ja već 20 ljet gospodarim i živim s mojom ženom; nu mi se nigdar ni smo prav slagali. Samo jeden jedini put, gda nam je hiža gorela, onda smo obedva hoteli prvi iz hiže vun ziti.

10.

Gospa, ja jim znam jednu skrovnost, ali za boga, naj me neprepoveju.

Neprepovem te za čeli svët.

Znaju, žena gospona Potrohieča je pobëgla od muža svojega.

A odkud ti to znaš?

Im jim to govori već čeli varas.

11.

Dijak i navučitelj.

Uči elj: Ivek! Vzemimo, da sa.n si kupil 1 7/8 rifa sukna za hlače, rif za 2 1/2 forintih; jeli mi moreš povedati, kuliko je koštalo sukno?

Dijak: [komu je račun sa slomci pretežek]: Gospon navučitelj! 1 7/8 rifa nebude Njin dosta za jedne hlače; Njin bu treba 2 rifa; a za tim bi njim navuka (tolnača) dal, kaj nebi knpuvali tak fal sukno po 2 1/2 forintih, već da bi vzeli nekaj bolšega po 8 forinti, — to vćini vse skup 6 forinti.

NYILTÉR.*

A hamisitott selyemszövetet felismerhetjük, ha a szövethöl egy kis darabkát elégetünk, mi által a hamisitott asonnal kitűnik. A valódi selyem ugyanis a meggyújtás után azonnal összezsugorodik, gyorsan elég s alig hagy maga után kevés hamut, melynek egészen világos barna színe van. A hamisitott selyem pedig meggyújtás után lassan ég (mert a szálak egymásután égnék) s egészen után sötétbarna sok hamut hagy, mely azonban nem zsugorodik össze, mint a valódi selyemé, hanem darabos lesz. Ha a valódi selyem hamuját összedörzsöljük porrá lesz, míg a hamisitott nem. A Hen neberg G. (os. és kir. gyáraktár) Zú richben) kívánatra (küld mindenkinék valódi selyem mintákat és szállít selyem és más szövetet egész végekben is vám es postadíjmenesen. Levelekre Svájczba 10 kros bélyeg ragasztandó.

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	9	—
Zab	Zob	5	70
Rozs	Hrž	8	9.—
Kukoricza	Kuruza	5	20
Árpa	Jecmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	6	60
Sárga >	> zuti	7	—
Vegyes >	> zméšan	5	80

VASUTI MENETREND
CSAKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Perce	Gyors- posta- és vegyesv.
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv
"	Délben	11	39	postav.
"	Ejfel	10	07	"
Pragerhof felé	Reggel	6	22	"
"	Délután	4	15	"
"	Ejfel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
"	Délután	4	20	"
Varasdig	Este	10	17	"
"	Délben	11	44	"
Egerszeg felé:	Reggel	5	33	"
"	Délben	12	03	"
Érkeztek				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
"	Délután	4	01	"
"	Ejfel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	"
"	Délben	11	29	postav.
"	Ejfel	9	56	"
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
"	Délután	11	17	"
"	Délután	3	59	"
"	Este	9	30	"
Egerszeg felől	Délután	3	41	"
"	Este	9	49	"

LOTÉRIJA.

Buda 25-ga oktobra 1891.

3 37 23 50 44

4177 tk. 91.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Pleinik Márton végrehajthatónak Jankovics Jozsef elleni végrehajtási ügyében 50 frt tőke, ennek 1880. november 27-től folyó 6 százalékos kamata 11 frt 10 kr. eddigi s ezutal 10 frt 20 kr. ban megállapított költségek behajtása céljából a kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő benkovecz-jurceveczi 208 sztjkvben A I 1—12 sorsz. a. foglalt Jankovics Jozsef (nős Bumes Mária-val) nevén álló ingatlanok, s ezekhez tartozó aránylagos erdő s legelő illetmény 498 frt becsárban a benkovecz községbíró lakásán

1891. évi november hó 26-án d. e 10 órákor Malits János felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben avagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogelőre emelkedésétől számítandó 30 nap a. a másodikat u. a. 60 nap a. a harmadikat u. a. 90 nap a. minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos

kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szorint lefizetni. Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. bíróság tkvi osztályánál, s Benkovecz község előljárásgánál megtekinthetők.

Perlakon 1891. évi aug. 27-én. 909.

Eladandó.

Egy födetlen kocsi
(hintó)

egy jó állapotban levő tűzmentes
pénzszekrény,

továbbá egy igen jó, kevéssé használt alacsony

kerékpár (Bicikle)

teljes felszereléssel együtt
azonnal eladandó.

Bővebbet:

őzv. SZY SÁNDORNÉNÁL
910 1- * helyben.

MAGAS JUTALÉKOT biztos fizetést, előleget

adok bárkinek, ki sorsjegyek és sorjegykönyvecsekék részletfizetésre való elárúsításával foglalkozik.

Fuchs H.

váltóüzlete

Budapest, Deák-Ferencz utca 12.

898 4 -10

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legelőcsőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hélig ingyen és bérmentve küld.

29-52 824

Hirdetmény.

Perlak mezőváros előljárásga által ezennel közhirrre tétetik, miszerint f. é. Szt.-Mihálynap i vásár helyett

f. é. november hó 10-én

pótvásár

fog megtartatni.

Perlak, 1891. okt. hó 28 án

A városi előljárásg.

908 1-2

Oglas.

Poglavarstvo varaša Preloga daje na znanje, da bude se na mesto mi-holjskoga sejma

10-ga novembra o. l.

novi sejem

obdržal.

Prelog, 28 ga okt. 1891.

Občinsko poglavarstvo.

Hirdetmény.

Csáktornya mezőváros előljárásga által ezennel közhirrre tétetik, miszerint a f. évi október hó 13-ki (Teréznap i) vásár helyett

f. é. november hó 3-án

pót-vásár

fog tartatni.

Csáktornya, 1891. okt. 15 én.

A városi előljárásg.

901 8-3

Oglas.

Od strani poglavarstva občine Čakovecke daje se na znanje, da bude se namesto 13 ga o. m. obdržanog (Terezijskog) se jma

3-ga novembra o. leto

novi sejem

obdržal.

Čakovec, 15 ga oktobra 1891.

Varaško Poglavarstvo.

HIRDETME NY.

A csáktornyai takarékpénztár részvény-társulattal egyesült

önsegélyző szövetkezet

ez év folyamában a meglévő alapszabályok alapján megalkítja

V. csoportját.

Részvenni óhajtok sziveskedjenek felvételük végelt levélileg vagy személyesen **december hó 1-ig** a csáktornyai takarékpénztár részvénytársulatnál jelentkezni.

Csáktornya, 1891. évi nov. hóban.

907 1-3

Az igazgatóság.